

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31.05.1966, sp. zn. 7 Co 214/66, ECLI:CZ:KSUL:1966:7.CO.214.1966.1

Číslo: 22/1967

Právní věta: Bez jednání může soud rozhodnout o návrhu na obnovu jen v případě, zamítá-li jej pro nedostatek formálních podmínek

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 31.05.1966

Spisová značka: 7 Co 214/66

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Obnova řízení v civilním řízení, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 232

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1967 sb. rozh.

Bez jednání může soud rozhodnout o návrhu na obnovu jen v případě, zamítá-li jej pro nedostatek formálních podmínek

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí n. Lab. ze dne 31. května 1966, [7 Co 214/66](#).)

Okresní soud v Chomutově zamítl návrh na obnovu řízení.

Krajský soud v Ústí n. Labem rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Okresní soud napadeným usnesením zamítl jako nepřijatelný návrh žalobce na obnovu původního řízení týkajícího se sporu o trvání pracovního poměru proto, že došel k závěru, že skutečnosti žalobcem jako důvod obnovy uplatňované nejsou takového rázu, že by mohly pro něj přivodit příznivější rozhodnutí a že jde o okolnosti, jež mohl uplatnit již v původním řízení.

Podle názoru odvolacího soudu je tento názor předčasný, neboť vychází z neúplného skutkového zjištění a rozhodnutí o něj se opírající bylo vydáno bez zachování potřebných procesních náležitostí.

Ze spisu totiž vyplývá, že okresní soud vydal zamítavé rozhodnutí o povolení obnovy bez jednání a podklady pro své posouzení čerpal jen z obsahu písemného návrhu žalobce na obnovu řízení. Ten je ovšem natolik neurčitý že bez jeho patřičného doplnění a vysvětlení některých skutečností nebude možno posoudit, zda jsou splněny podmínky pro povolení obnovy.

Pro řízení o obnově platí přiměřeně ustanovení o řízení v prvním stupni (§ 232 odst. 2 o. s. ř.), což znamená, že zásadně rozhoduje soud v senátě a po nařízení jednání. Bez jednání může soud rozhodnout o návrhu na obnovu jen v případě, zamítá-li jej pro nedostatek formálních podmínek, tj. v případech, kdy návrh na obnovu není vůbec přípustný, ježto směřuje proti rozhodnutí, proti němuž obnova není přípustná, nebo důvod návrhem uplatněný není zákonem za důvod obnovy uznán (§ 229 o. s. ř.), dále tehdy, kdy je návrh zřejmě opožděný (§ 230 o. s. ř.), nebo konečně je-li podán někým, kdo není k tomu oprávněn (§ 234 odst. 2 o. s. ř.).

O takové případy ovšem v souzené věci nejde; alespoň bez patřičného doplnění uvedených údajů ani nelze dosud dobře posoudit, zda jsou tyto formální předpoklady splněny, či nikoliv. Jak je ovšem z odůvodnění okresního soudu zřejmé, posuzuje prvý soud nepřípustnost obnovy z věcného hlediska, tj. má za to, že uplatňované skutečnosti nezakládají podmínky pro povolení obnovy řízení v této věci.

Bude proto třeba, aby okresní soud nejprve přezkoumal, zda jsou splněny formální předpoklady přípustnosti návrhu na obnovu (§ 229 a 230 o. s. ř.), což se patrně neobejde bez potřebného šetření o tom, kdy se navrhovatel dověděl o okolnostech, které jako důvod obnovy uvádí. Jestliže pak sezná, že tyto formální předpoklady jsou splněny, bude třeba, aby při jednání a po objasnění, proč žalobce neuplatňoval nabízené důkazy již v původním řízení, přezkoumal existenci a oprávněnost uplatněných důvodů obnovy a podle výsledku tohoto posouzení pak buď návrhu vyhověl, nebo jej zamítl.

Jelikož soud prvního stupně, jak již uvedeno, rozhodoval na základě neúplného skutkového zjištění a bez dodržení správného procesního postupu, bylo napadené usnesení zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a), b), o. s. ř.).